

deri te uelim: ut summopere cures, quantum quidem in hac ætate licebit, præimbui lepore & elegantia ciuili, morumq; suauitate, siue inter doctos homines, siue inter ignaros literarum uersabere. Nam cum ferè semp̄ ita & natura, & moribus comparatum fuit, tum hoc idem fert imp̄suis temporis huius usus, & sensus: ut & adolescentia & iuuentus, non minus certa quadam, urbanaq; palæstra, in sermone, habitu, gestu, omnifarioq; affectu corporis enitēte, commendare sese possint inter primores & mediocres, opinionisq; & famæ fauorem emereri, quàm nuda, umbratili, rusticulaq; doctrina etiam non mediocri. Ipse uero expertus sum ætate iam propè inflexili, ingenioq; iā ægre ad insolita, nouaq; uersatili, quàm serum sit & intempestiuum, ac fortasse ineptum, mores in celebritate hominum interpolare: quasiq; incudi redditum hominem aut conflatum: ad exemplar denuo effingere, uel afformare præsentis seculi, & instituti. Horum igitur Draco admonitum te oportuit, quo magis à teneris (ut aiunt) unguiculis cum literarum studio, etiam inseruire decentiæ morū, decoroq; urbanitatis ac ciuilitatis assuescas, honestumq; illud populare ac gratiosum doctrinæ accommodare. En tibi quod petisti, ut opinor, etiam cum auctario. Vale. & Mainum præceptorem tuū uerbis meis saluta. Quem te uolo ipsum iusta discipuli obseruatiā, cultuq; uenerari. Monspefuli, octauo Idus Maias.

GVLIELMVS BVDAEVS IO. PE. S.

Tatuere uix possum tua ne industria, an mea procrastinatione, atq; inertia fiat, multis ut partibus plureis tu epistolas ad me, q̄ ego ad te dederim: iam inde ex quo constitutam nos habuimus amicitiam, familiaritatē, consuetudinēq; iugem illam quidem teneris
ab annis

ab annis fundatam, propinquitate deuinctam, studiorum etiam nunc penè communitate roboratam & confirmatã. Tametsi meminisse te opinor, quàm dissimilis mei fuerim anno superiore, cū essem in Gallia Narbonēsi: id est quàm sedulo à me factum sit, ne quid huiusce officij à me prætermissum esse uideretur: ut qui alternis diebus propemodū scriberem per excursores regios, & armillatos. Vbi si diutius esse mihi ocioso per exitum Legationis opportunitatem licuisset, nimirum ut eram tum animatus, omnia penè reliqua, quæ hoc nomine traxi, dissoluissē planè, & expunxissem. Id quoniam non est factum, exorandum te habeo, meis ut occupationibus expectationem accommodes, atq; patientiam, quoad aliquid cōfecero ocij plenioris: unde paria tandem cum tuis rationibus faciam, redditaq; acceptis æquem. Magna uero ipse me, & iucunda expectatione impleuisti de eo, quod certiozem me fecisti: quam tibi operã ille propinquus meus nauarit in eare, quam curatam ab eo uolebamus. Vtinam omnia ex sententiã. Certe si bene noui hominem, ut nouisse me existimo, honesta ambitione ducitur, ut qui maxime: emereriq; bonorum & grauium gratiam mire cupit, cum aliã, tum etiam ut propinquis industriam suã, fortunamq; approbet. Qui ad eã ipsi contentionem hominem cohortamur, gratiam ut iniere solidam, ac ueram ab optimo quoq; existimatissimoq; labore commendatione fame, specie quidem illa non inani comparata, sed certis documentis testata & consignata. Is cum singulari ingenio, solertiaq; præditus sit, tum est etiã in illa acrimoniã officina ita politus, ita in ea palæstra exercitatus, omneis ut flexus & prehensiunculas hominũ, supplantandiq; artificia nouerit: numeros omneis impetuum excipiendorum, eluctandorumq; nexuum memoriter teneat: omnia deniq; dictata summorum magistrorum cōprehenderit. Alioquin etiam ipse gratiosus inter omnes

eius instituti ordines, ob promerendi facilitatem, nō tam passim, quā oportune, atq; etiam cum rerum, temporum, personarum delectu. Accedit harū rerum ornamentum, sermonis lepos, urbanitasq; lauta & elegans, ac sine loquacitate facunda. Omnino si nosse hominem cōperis, dices genium habere illum ad eam sectam uitæ. Scribam ad eum breui, ut intelligat quā gratum mihi, tibiq; sit id quod hactenus fecit. Quanquam in ea re ut nihil mihi penē uendico, qui paucis ad eum scripserim, sic non esse puto, quod magnopere mihi ipse imputet: quē certo scio operam tibi magis, quā mihi præstare uoluisse. Diui approbent, quod ille inceptauit. Vale.

GVLIELMVS BVDAEVVS IOANNI
PICARTO S. P. D.

Antæ tibi curæ rerum esse mearum summā uideo, ut ad singula momenta, rerumq; inclinationes oculos, aureisq; circumagas: ad omnem auram spei animum erectum habeas, mihi mox quippiam ut boni aut ore festiuo, aut literis iucundioribus nuncies. Quē animi tui affectū in epistolis tuis expressum ita agnosco, atq; si trans tua præcordia introspicere mihi datum esset, quid intus sit conditum. Quare etsi in eum gradū constantiæ euasisse me spero, post multa incommoda, in quibus aliquantisper cum fortuna sum conflictatus, ut iam mihi longius circumspectare non necesse sit, quā quantum fines patrimonij mei patent, nō leuiter tamen me pepulit lætū istud augurium, quod extemplo acceptū gestiens ad me detulisti. Nō quod ad rationū mearū cōstitutionē, aut illud, aut aliud huiusmodi, & ab ea cœli parte captum, pertinere posse putē, sed ueræ, germanæq; amicitia imaginē in te mihi amitino, exosculor & amplector. In tuēda uero amicitia